

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 105/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou, Štúrova 22, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 8OdS/2/2024 z 13. mája 2025 a jemu predchádzajúcemu postupu, uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 92OdS/2/2025 z 12. septembra 2025 a oznámeniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 8OdS2/2024 zo 14. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu sp. zn. 8OdS/2/2024 z 13. mája 2025 a jemu predchádzajúcim postupom, uznesením mestského súdu sp. zn. 92OdS/2/2025 z 12. septembra 2025 a oznámením okresného súdu sp. zn. 8OdS/2/2024 zo 14. novembra 2025. Sťažovateľka navrhuje uznesenie okresného súdu a oznámenie okresného súdu zrušiť a prikázať okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8OdS/2/2024 pokračoval a konal.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala návrh na určenie splátkového kalendára podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“). Okresný súd uznesením z 25. júna 2024 sťažovateľke poskytol ochranu pred veriteľmi a ustanovil správkyňu, ktorá vypracovala návrh splátkového kalendára, z ktorého vyplývalo 100 % uspokojenie veriteľov.

3. Na základe vznesených námietok veriteľov správkyňa návrh upravila. Na pojednávaní konanom 9. apríla 2025 zákonná sudkyňa vyslovila predbežné právne posúdenie týkajúce sa úrokov z omeškania, nerozhodla o žiadnej námietke veriteľov, neuložila správkyňi žiaden pokyn a pojednávanie odročila na neurčito.

4. Uznesením okresného súdu bol návrh sťažovateľky odmietnutý z dôvodu nesplnenia tzv. „testu 10 %“. Tento záver okresný súd oprel o hypotetické úvahy.

5. Keďže okresný súd konanie nezastavil, pokúsila sa sťažovateľka o podanie nového návrhu na určenie splátkového kalendára v snahe dosiahnuť riadne meritórne prejednanie svojej veci, a preto sa obrátila na mestský súd, ktorý uznesením jej návrh odmietol s odôvodnením, že jej už bola v predchádzajúcom konaní v období posledných troch rokov poskytnutá ochrana pred veriteľmi.

6. Po právoplatnosti uznesenia mestského súdu sa tak sťažovateľka ocitla v situácii, v ktorej jej právny poriadok neposkytoval žiadny ďalší účinný procesný prostriedok na dosiahnutie meritórneho rozhodnutia o jej návrhu. Z tohto dôvodu podala na okresnom súde námietku nulity uznesenia o odmietnutí návrhu spolu so žiadosťou o pokračovanie v konaní a odstránenie protiústavného stavu prostredníctvom autoremedúry, keďže jedinou možnosťou na nápravu porušenia práva na prístup k súdu zostalo pôvodné konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 8OdS/2/2024, v ktorom jej bola poskytnutá ochrana pred veriteľmi, avšak bez riadneho meritórneho prejednania veci. Okresný súd reagoval na podanie sťažovateľky oznámením, v ktorom uviedol, že v jej veci nebude ďalej konať, a výslovne potvrdil, že vec považuje za právoplatne skončenú.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka namieta, že podľa zákona č. 7/2005 Z. z. môže nový návrh na určenie splátkového kalendára podať až po uplynutí troch rokov od poskytnutia ochrany pred veriteľmi, teda najskôr v júni 2027. V dôsledku postupu všeobecných súdov sa tak ocitla v stave dlhohodobej právnej neistoty. Sťažnosťou namietaný procesný postup má preto pre sťažovateľku bezprostredný materiálny dopad, keďže jej reálne hrozí zásah do jej obdobia prostredníctvom individuálnych exekučných konaní.

8. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv tým, že všeobecné súdy po poskytnutí ochrany pred veriteľmi nepostupovali v súlade so zákonom ustanoveným procesným rámcom, odmietli návrh na určenie splátkového kalendára bez meritórneho prejednania veci a následne sťažovateľke znemožnili iniciovať nové konanie, čím jej odňali reálny prístup k súdu. Výsledkom procesného postupu všeobecných súdov je stav, v ktorom sťažovateľka nezískala vecné posúdenie svojho návrhu, hoci splnila všetky zákonné podmienky, a zároveň jej právny poriadok neposkytuje žiadny účinný prostriedok, ktorým by sa mohla domôcť ochrany svojich práv.

9. Zákon č. 7/2005 Z. z. po poskytnutí ochrany pred veriteľmi súdu neumožňuje návrh na určenie splátkového kalendára odmietnuť. Súčasne platí, že súd je povinný splátkový kalendár určiť, ak nie sú splnené dôvody na zastavenie konania, ktoré prichádza do úvahy len vtedy, ak súd zistí, že pomery dlžníka neumožňujú určiť splátkový kalendár. Taká situácia v prípade sťažovateľky nenastala. Naopak, jej majetkové a príjmové pomery umožňovali uspokojiť pohľadávky veriteľov

až vo výške 100 %. Za daného skutkového a právneho stavu preto neboli splnené zákonné podmienky ani na zastavenie konania súdom podľa § 168e ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z., pričom v takom prípade by bol súd povinný sťažovateľku poučiť o možnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

10. Zásada právnej istoty vyžaduje, aby procesné postupy orgánov verejnej moci boli predvídateľné. S ohľadom na aktuálny faktický stav je zrejmé, že okresný súd po poskytnutí ochrany pred veriteľmi konal mimo zákonného rámca, čím porušil princíp predvídateľnosti a zákonnosti výkonu verejnej moci.

11. Sťažovateľka vo vzťahu k zachovaniu lehoty uvádza, že až odmietnutím nového návrhu mestským súdom a následným výslovným odmietnutím okresného súdu ďalej konať a riadne sa vysporiadať s námietkou nulity bolo objektívne zrejmé, že prístup k súdu je sťažovateľke systémovo znemožnený a že právny poriadok jej neposkytuje žiadny účinný prostriedok, ktorým by sa mohla domôcť meritórneho posúdenia svojej veci.

12. Sťažovateľka si je vedomá toho, že mestský súd rozhodol spôsobom zodpovedajúcim platnej právnej úprave a že za daného procesného stavu nemal reálnu možnosť rozhodnúť inak. Uvedený súd preto sťažovateľka nevníma ako pôvodcu porušenia svojich základných práv v zmysle individuálneho pochybenia či svojvôle. Napriek tomu je jeho rozhodnutie ústavnoprávne relevantné, keďže jeho účinkom došlo k definitívnemu uzavretiu prístupu sťažovateľky k súdu a k potvrdeniu stavu, v ktorom jej právny poriadok neposkytuje žiadny účinný procesný prostriedok, ktorým by sa mohla domôcť meritórneho posúdenia svojej veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením okresného súdu, uznesením mestského súdu a oznámením okresného súdu, ktorými všeobecné súdy rozhodovali o návrhu sťažovateľky na určenie splátkového kalendára, ktorým sa sťažovateľka domáhala oddĺženia.

14. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo základných podmienok jej prijatia na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi;

ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

III.1. K namietanému oznámeniu okresného súdu:

16. Ústavnú sťažnosť v tejto časti ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže napadnuté oznámenie okresného súdu nie je aktom výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci (§ 125 zákona o ústavnom súde), ktorý by bol preskúmateľný ústavným súdom v konaní o ústavnej sťažnosti, pretože aj sťažovateľka sa obrátila na okresný súd mimoprocesne. Právny poriadok Slovenskej republiky totiž nepozná konanie o „*námietke zmätočnosti postupu súdu a nulity rozhodnutia*“, pozná len konanie o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch, resp. prostriedkoch nápravy vrátane konania o ústavnej sťažnosti. Išlo teda výlučne o informačnú odozvu okresného súdu bez právnych účinkov, keď okresný súd sťažovateľke oznámil, že konanie vedené pod sp. zn. 8OdS/2/2024 bolo právoplatne skončené (skorším) uznesením okresného súdu. Ústavnú sťažnosť bolo možné podať proti dotknutému uzneseniu okresného súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. júna 2025 (čo neznamena pre taký prípad vecný úspech). Nedostatok právomoci ústavného súdu je teda podložený súčasne aj záverom o právnej nepodloženosti návrhu, na ktorý napadnuté oznámenie vo vecnej rovine reagovalo [čo zodpovedá dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

III.2. K namietanému uzneseniu mestského súdu:

17. V tejto časti je ústavná sťažnosť podaná oneskorene, teda po uplynutí lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, keďže predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20. septembra 2025 (a ako bolo uvedené, oznámenie okresného súdu nie je spôsobilým predmetom prieskumu ústavného súdu). Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť proti uzneseniu mestského súdu podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú, zdôrazňujúc, že samotná sťažovateľka ho považuje za zákonné a za (v danej situácii) jediné možné. Sťažovateľke (zastúpenej vo všetkých prípadoch rovnakou právnu zástupkyňou) teda nič nebránilo, aby ústavnou sťažnosťou napadla v zákonnej lehote podľa § 124 zákona o ústavnom súde skoršie uznesenie okresného súdu (pozri aj predchádzajúci odsek). Ak zvolila iný postup, ktorý nevedol (a nemohol viesť, ako sama pri hodnotení uznesenia mestského súdu ako správneho uznáva) k výslednému úspechu, nemôže takú právnu chybu zastrieť tým, že považuje uznesenie mestského súdu za síce právne správne, ale zároveň za „*posledný článok reťazca vedúceho k odmietnutiu spravodlivosti a porušeniu práv*“, a použiť ho tak na opätovné vyvolanie plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu (v sťažovateľkou vykonštruovanom cykle nezákonnosti zavŕšenom napadnutým oznámením okresného súdu). Zástupne je teda prítomný dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde, teda jej odmietnutie pre zjavnú neopodstatnenosť (sťažnosť podaná napriek záveru sťažovateľky o zákonnosti a vecnej správnosti ňou napadnutého rozhodnutia).

III.3. K namietanému uzneseniu okresného súdu a jemu predchádzajúcemu postupu:

18. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6. júna 2025 a ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 22. januára 2026, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti.

19. Ústavná sťažnosť je v tejto jej časti preto podaná oneskorene, čomu zodpovedá dôvod odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde, pričom zároveň je prítomný dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti pre nedostatok zákonných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, pretože ide výlučne o polemiku na úrovni zákona a skutkového stavu bez ústavnoprávnej argumentácie (vzhľadom na primárny záver o oneskorenom podaní ústavnej sťažnosti nie je túto otázku potrebné bližšie rozoberať).

20. Ako *obiter dictum* a súhrnné hodnotenie ústavnej sťažnosti ústavný súd (opätovne) uvádza, že sťažovateľka používa judikatúru (aj Európskeho súdu pre ľudské práva) nepodložene a účelovo tak, aby opätovne vyvolala plynutie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti pre danú vec kľúčového uznesenia okresného súdu, pričom lehotu zmeškala, čo v konaní pred ústavným súdom nie je možné odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014, III. ÚS 175/2020).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu